

ЛИСТ ДОМА УЧЕНИКА
СРЕДЊИХ ШКОЛА
"МЛАДОСТ"
АЛЕКСИНАЦ

Бело перо

Дом у мојим мислима

страница 3

**Читање
је злато...**

страница 4 и 5

**Мој посао за будућност
- вртлар**

страница 6

**Секција стоног тениса
- труд и рад који се
мере медаљама**

страница 8 и 9

Број 2

**АПРИЛ
2023.**

РЕЧ УРЕДНИКА

Поштовани читаоци,

Имамо велику част и задовољство да вам представимо други број домског листа Дома ученика средњих школа „Младост“ Алексинац - „Бело перо“. Пауза у издавању нашег часописа учинила је да се још више ужелимо писања и извештавања о свему ономе што је важно за наш домски живот, те смо се потрудили да у новом броју представимо оно најбоље од свих нас. У новом издању „Белог пера“ доносимо вам приче из нашег свакодневног живота, наша размишљања, истраживања и интервјуе, и надамо се да ћете све то са уживањем читати. Домски лист „Бело перо“ резултат је рада Новинарске секције, у којој смо научили основне форме новинарског изражавања и своје знање пренели кроз наше приче.

Унапред се захваљујемо свима који су учествовали у креирању овог листа, и као и до сада, радо ћемо прихватити све сугестије, идеје и смернице за наш будући рад.

Редакцију Новинарске секције чине: Татјана Егерић Марковић – васпитач и одговорни уредник; Драгана Стојановић – уредник вести; Илија Милојевић – уредник фотографије; новинари – ученици: Даница Асановић, Марија Стојановић, Анастасија Миловановић, Сара Стојадиновић и Јана Лазић.

Новинарски поздрав!

Пише: Драгана Стојановић

РУЖА - ЦВЕТ ЗА СВАКУ ПРИЛИКУ

У свету се 7. фебруара обележава Дан руже - цвета раскошне лепоте, вишеструког значења и немерљиве популарности. Ружа код многих представља симбол љубави и романтике. По мом мишљењу, један прелепи цвет, који не симболизује само љубав, већ и лепоту саме природе.

Ружа је такође позната и као „краљица цвећа“, и не престаје да оправдава тај назив. Према митологији, ружа је повезана са грчком богињом љубави, Афродитом, као и са богом вегетације, Адонисом.

Ружа се, поред својих цењених особина као украсног цвећа, користи у козметици, медицини и кулинарству.

По веровањима, свака боја руже има посебно значење. Свакако најпознатија боја руже је црвена, и она је позната као симбол љубави. Бела ружа је симбол чедности и чистоте, а такође се повезује са венчањем и означава нови почетак. Жута боја руже означава богатство, у викторијанско доба је означавала љубомору, а данас значи пријатељство. Ружа розе боје означава женственост и отменост. Али која год ружа да је одабрана као поклон, биће прави знак нежности и пажње.

И за крај, дан руже не мора да буде само овај један датум у години, 7. фебруар – ружа заслужује да њен буде сваки дан.

2

АПРИЛ 2023.

Бело перо

Пише: Алекса Младеновић

ДОМ У МОЈИМ МИСЛИМА

Ту, тако близу, а тако далеко, наш град Алексинац, мала варош, уљуљкана на обали Моравице. Мали град, а за мене тако велики и стран. Полазак у средњу школу донео је много новости, нова искуства и много изазова. Донео је и највећи изазов – становање у Дому ученика.

Велика, жута, на изглед лепа зграда, за мене је била велика неосвојена тврђава. Носила је са собом много питања, на које нисам сам себи могао да дам одговоре. Уселио сам се, добио собу и друштво добро познато. Били смо школски другови у основној школи. Прву ноћ у Дому дуго ћу памтити. Први пут ван куће, без родитеља, та чудесна тврђава отворила је своја врата и примила нас у унутра. Све нас, уплашене мале ратнике. Све је било ново, другачије – васпитачи,

правила, ред живота у колективном смештају. Сви су били добри, љубазни, спремни за сарадњу која нам је била и више него потребна. У васпитачима, спремачицама, куварицама, тражили смо слободу и топлину нашег дома, и полако, али сигурно, то смо добили. Упознао сам нове људе, другове, јер ми ту живимо као једна велика породица. Са више успеха, а мање падова, све функционише. Брину о нама, нашим потребама, проблемима, суочавањима са животом. Ту у Дому смо пронашли сигурност да нисмо сами, док полако улазимо у свет одраслих. Сви ти људи се труде око нас, и мени то пуно значи, а верујем и мојим друговима. Дошли

смо са различитих страна, села, градова и постали једна велика сложна породица. Свако је са собом донео своје мане, врлине и дечије лудости. Превиде различитих карактера на једном месту. Све то треба исконтролисати и спојити у целину која треба да функционише по правилима која се морају поштовати.

И сада, после три године мог домског живота, та тврђава је освојена. Примила нас је раширених руку, пуна топлине, разумевања, спремна да свакоме то исто пружи. И када нисам дуго у Дому, недостаје ми све што овај смештај носи са собом. Све што ми је на почетку било далеко, страно, сада изгледа другачије и пријатније – захваљујући Дому и људима у њему.

3

БРОЈ 2

Пише: Сара Стојадиновић

Читање је злато...

преферирају, и да ли читање доживљавају само као школску обавезу, или и као хоби.

Ученица Алексиначке гимназије, Милица Живадиновић, каже да воли да чита, не само школску лектуру, већ и у слободно време. Књиге изнајмљује у библиотеци, и највише јој се допадају романи из доба реализма – попут „Оливера Твиста“ Чарлса Дикенса или „Ане Карењине“ Лава Николајевича Толстоја.

Млади људи данас, чини се, највише времена проводе уз дигиталну технологију. И за много тога што раде - било да уче, читају, информису се - они користе телефоне или рачунаре. Чак и романи читају онлајн! Али да ли телефон може да замени онај јединствени мирис књиге, одлазак у библиотеку, седење у фотељи и читање уз шољу чаја? Љубитељи писане речи вероватно би рекли - не! А како бисмо сазнали којој страни су наклоњенији станари нашег Дома, са њима смо разговарали управо о читању. Питали смо их да ли воле да читају, да ли изнајмљују књиге или користе дигиталне медије, који жанр

Андрија Петковић, иначе ученик Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић“, каже да није љубитељ читања, али да чита оно што му је неопходно за школу. На њега је највећи утицај оставила поема „Јама“ Ивана Горана Ковачића.

Владимир Митић, такође ученик Техничке школе у Алексинцу каже да чита само обавезну лектуру, коју изнајмљује у школској библиотеци, и од прочитаних дела издваја Чеховљевог „Ујка Вању“.

А како би им позната дела била што доступнија, ученици смештени у Дому „Младост“ на располагању имају домску библиотеку, која поседује око 1.600 наслова из области лектуре,

белетристике, психолошко-педагошке литературе, а ту су и дела из области књижевности, језика, науке, уметности и друго. Библиотека у Дому постоји већ 25 година, а тренутно је у улози библиотекара стручни сарадник-педагог Бојана Светозаревић, која каже да ученици повремено долазе да изнајме књиге, и то највише лектуру за школу за све разреде, попут романа „Чича Горио“, „Злочин и казна“, „Тврдица“, „Ана Карењина“, „Корени“, и још много других. На питање зашто је читање важно, наша педагошкиња одговара да читање оплемењује, побољшава памћење, концентрацију и машту код деце, представља квалитетно утрошено слободно време. Деца јачају језичке вештине, обогаћују фонд речи, упознају друге делове света, друге нације и културе. Она додаје да читање у средњој школи не

треба да се сведе само на читање за оцену из српског језика, већ то треба усвојити као редовну навику и користан хоби.

У разговору смо сазнали и добру вест - у овој години предвиђена је куповина нових наслова, јер су се неке књиге од коришћења похабале, а Дом се такође труди да прати и новине у области савремене књижевности.

Стручњаци кажу да читање књига има вишеструке користи, а једна од њих је умирујуће дејство књиге пре спавања. И зато, уместо гледања телевизије или претераног провођења времена на паметном телефону, након што увече легнете у кревет, покушајте да одвојите више времена за читање. Књига ће вам несумњиво помоћи да лакше заспите.

Пише: Драгана Стојановић

МОЈ ПОСАО ЗА БУДУЋНОСТ...ВРТЛАР

Биотехнолошка школа „Шуматовац“ у Алексинцу 2020. године уписала је нов образовни профил Цветлар – вртлар, како би њени ученици могли да науче основе и најбитније ствари у цветларству – да производе једногодишње, двогодишње и вишегодишње цвеће (од сетве до готових биљака). Затим да производе дендро материјал, као и да формирају, уређују и обликују дрвеће и жбуње. Како бисмо сазнали што више информација, разговарали смо са једним од ученика са овог смера, уједно и станаром нашег Дома – Алексом Жикићем. Овај 16-годишњи дечак долази из места Црни Као у општини Ражањ.

АЖ: Након завршетка школе могу да се запослим у цветлари или расаднику, такође могу да радим на одржавању и улепшавању градских паркова и зелених површина, а имам могућност и да покренем сопствену производњу цвећа и дендро материјала. Такође учимо израду цветних аранжмана за различите намене, од сувог или резаног цвета, за пословне просторе, излоге, сајмове...Што се мене лично тиче, мислим да ћу водити сам свој посао.

БП: Како у пракси изгледа посао вртлара, шта конкретно учите кроз практичну наставу?

АЖ: На пракси учимо како се саде и одржавају биљке, као и воће (калемљење, резидба, када се која садница прска). Посао је јако занимљив и има доста тога што не радимо правилно када радимо сами код куће. Зато користим практичну наставу да научим што више.

БП: Да ли код куће имаш своју башту/цветни врт и имаш ли неку омиљену врсту цвећа или биљке?

АЖ: Код куће имам и башту и цветни врт, у којима проводим доста времена са својом породицом. Од цвећа, омиљене врсте су ми руже и каранфили, а од воћа јабуке и крушке.

БП: Да ли си задовољан својим избором?

АЖ: Јесам, презадовољан сам својим избором и препоручио бих овај смер свакоме ко воли биљке и има вољу и жељу да се овим бави.

БП: Зашто си се одлучио да упишеш смер Вртлар?

АЖ: За смер вртлар у Биотехнолошкој школи „Шуматовац“ чуо сам приликом промоције њихових смерова у нашој основној школи, а с обзиром на то да одувек волим да радим са цвећем, нисам имао дилему у ком правцу бих желео да наставам своје образовање.

БП: Колико укупно траје школовање за овај смер и које звање стичеш?

АЖ: Школовање траје три године и на крају стичем звање Цветлар-вртлар.

БП: Шта све, уз стечено знање, можеш да радиш после завршене школе?

ЛЕКСИКОН СА... ВАСПИТАЧЕМ ЈОВАНОМ ДОЈЧИНОВИЋ

Уређује:
Анастасија Миловановић

Дом ученика „Младост“ је за мене:

Место где се генерације смењују, рађају нове љубави и пријатељства...место где је увек присутна граја, смех и место пуно живота.

Место у Србији које вреди обићи:

Нови Сад, увек и заувек.

Коју књигу треба обавезно прочитати:

Знакови поред пута, Иво Андрић

Омиљена песма и група:

Црвена јабука – Ако, ако одеш ти

Који филм не треба пропустити:

Игра лигње (Squid game)

Своје дане у средњој школи памтим по:

Смер који сам похађала био је огледни, сведен на стручне предмете и практичну наставу. Оно што ћу памтити јесте отварање виртуелног предузећа, рад у том предузећу кроз стручне службе формиране на почетку прве године и затварање предузећа на крају четврте године. Једно заиста лепо и корисно искуство стечено кроз средњошколске дане.

Омиљени спорт и спортиста:

Фудбал, фудбалер Роберт Левандовски - играч Барселоне.

Мисао коју увек радо цитирам:

Људи те пажљиво слушају, ал' само свој глас чују. Зато мање кажи.

Моја порука читаоцима овог листа:

Верујте у оно што желите, тежите ка томе и радите на себи. Успех је загарантован.

ПИШЕ: ДАНИЦА АСАНОВИЋ

СЕКЦИЈА СТОНОГ ТЕНИСА – ТРУД И РАД КОЈИ СЕ МЕРЕ МЕДАЉАМА

Када се на почетку школске године ученици – станари Дома „Младост“ опредељују за то у којој секцији желе да учествују, једна од најтраженијих, по правилу, је секција стоног тениса. Да ли зато што је динамична, или најтрофејнија – то нам открива васпитач Новица Лукић, који већ 16 година, откако ради у Дому, са великом преданошћу води стонотениску секцију.

Имате ли евиденцију колико сте награда и одличја до сада освојили водећи ученике на такмичења?

Наравно, ученици се такмиче на регионалној, а затим освајачи првог места у екипној и појединачној конкуренцији такмиче се на републичкој Домијади. До сада, стонотениска секција је освојила 39 одличја - ученици су освојили су 11 првих, 12 других и 16 трећих места у обе категорије.

Колико су ученици спремни да вежбају и да слушају савете и инструкције које им дајете?

Ако је Ваш живот на било који начин повезан са животима других људи, ви сте особа са утицајем. Утицај је специфична ствар. Ауторитет, став и искуство које сам стекао бавећи се стоним тенисом као играч и тренер је немерљив. Већина ученика ако закључе да као стручна особа поседујете адекватне квалитете, следиће вас без поговора и слушаће

све ваше савете. Што је веће поверење ученика, то је већа њихова спремност за вежбање и усвајање свих техничко – тактичких задатака у стоном тенису. Ипак сваки ученик је једна индивидуа и извршити било какав утицај је једна врста уметности која захтева време и брушење.

Да ли су у овом спорту подједнако успешни дечаци и девојчице?

Интересовање ученика за спорт, стони тенис није једнак код девојчица и дечака. Генерално се дечаци више интересују за спорт, а и у нашем дому су бројнији у односу на девојчице. Поред интересовања, велику улогу има и таленат ученика који се пријављују за стонотениску секцију, њихова воља за напредак, учење, спортска интелигенција и други параметри. До сада су дечаци у мањој мери имали више успеха и више освојених одличја.

Шта је све потребно да би се постигао успех у стоном тенису?

Из мог угла гледања, за почетак битна је припрема. У најширем смислу речи стонотенисер мора бити оптимално припремљен, а припрема подразумева: техничку, тактичку, физичку и менталну спремност. На припрему се наставља искуство. Прилагођавајући се на различите ситуације и противнике сваки стонотенисер стиче потребно искуство које га обогаћује и служи

као основа самопоуздања. Затим следи ментални склоп. Затим следи ментални склоп стонотенисера. Ту се подразумева мотивација, преданост циљевима, флексибилност, позитиван став и цели низ функционалних способности (концентracија, контрола узбуђења итд.). Битна је и атмосфера у тиму, групни и индивидуални циљеви. Наравно ту је и неизоставни фактор спортске среће, и неке околности на које не можемо утицати. Ништа не гарантује успех, али ово су по мени неки од предуслова. Разлог због којег уживамо у стоном тенису и спорту је неизвесност.

Колико је задовољство водити једну од најуспешнијих секција у дому?

Стони тенис је слободна спортска активност за коју се ученици и ученице опредељују на основу својих интересовања, склоности и способности. Током школске године организују се међусобни сусрети чланова секције и такмичење – турнир између ученика, у циљу припрема ученика за регионалну Домијаду. Није довољно само пуко задовољство, већ је пожељно имати још нешто. Реч је о одговарајућој средини, амбијенту и спортској клими која се заснива на исправним вредностима и приоритетима. Није циљ направити победника, већ направити средину која ће створити генерације победника. Да би се то омогућило неопходно је да се награђује напорни рад и труд код ученика, а не само њихов таленат. Моје највеће задовољство после одређеног успеха је видети радост и осмех на лицу ученика.

У овој школској години најуспешнији двојац у стоном тенису јесу Ђорђе Стојадиновић и Ђорђе Димитријевић. Обојица ученици треће године Техничке школе „Прота Стеван Дими-

тријевић“ у Алексинцу, кажу да су секцију стоног тениса изабрали јер су желели да своје слободно време у Дому испуне на користан начин. Дошли су и са предзнањем, јер у местима у којима живе одрадије рекреативно играју мечеве.

Када је реч о званичним такмичењима, Ђорђе Димитријевић истиче да је његов највећи досадашњи успех освојено прво место на Домијади у Књажевцу 2022. године, чиме су се, као екипа, пласирали на Републичку домијаду у Београду.

„Такође, представљали смо Техничку школу на општинском такмичењу, и након освојеног првог места, наступили смо на регионалном такмичењу у Нишу, где смо освојили друго место“.

Његов имењак каже да су предности стоног тениса бројне, али да је, пре свега, научио да буде упоран, концентрисан и да размишља брзо.

На питање шта је потребно за успех у стоном тенису, на чему највише треба радити и шта вежбати, обојица одговарају: Брзина, снага, што више рада и вежбе, добар тренер, концентрација и упорност.

Ђорђе Стојадиновић додаје да је неопходно радити на основним ударцима, сервису највише, јер се добрим сервисом стиче предност. Такође, треба бити концентрисан током меча.

И док са њима водимо овај разговор, ученици секције стоног тениса ужурбано се припремају за предстојећу Домијаду, а ми им желимо пуно среће и успеха, и да своје знање и умеће и овог пута преточе у победе.

Кад се љубав укроји у стиху...

Песма „Наше звездане ноћи“
Стефана Голубовић представљена
публици у Сомбору

Наша Стефана Голубовић, иначе ученица четврте године Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић“ учествовала је на завршној свечаности 14. Фестивала љубавне поезије „Иван Пангарић“ у Сомбору, где је пред публиком прочитала своју песму „Наше звездане ноћи“. Стефанина песма ушла је у најужи избор фестивала са још 32 песме ученика из домова широм Србије, а сви одабрани радови објављени су у овогодишњем зборнику.

СВЕ ТЕ ВИШЕ ВОЛИМ

Гледам звезде ноћу, с тобом живот хоћу.
Када сам ти угледала очи,
боже та зелена боја.
Истог тог трена знала сам да ћу заувек бити твоја.

Тренуци са тобом вреде свега у животу,
постао си осмех мој и ја највише волим осмех твој.
Прва си љубав моја, жао ми је што и ја нисам твоја.
Брзо се десило све, надам се да ћемо да остваримо
заједничке сне.

Осећам топлину твоју,
Хоћу да заувек држиш руку моју.
Без тебе сам као небо без звезда,
тмурна и тамна и од тога ме пролази језа.
Остани уз мене, то те молим само.
Заједно смо јаки и ништа нам није равно.

Из дана у дан, месеца у месец,
Све те више волим, све те више желим.
Додир твој ми прија, особа си најмилија.
Загрљаје твоје волим и од њих могу да изгорим,
А због љубави твоје осмехује се срце моје.

НАШЕ ЗВЕЗДАНЕ НОЋИ

Сањам те сваке ноћи.
Трчимо по ливади боси.
О, зар љубав има толике моћи,
да снагом ветра кроз свет те носи.

Мислим на тебе сваког трена,
како је лепо кад се неко чека.
Кажу да љубав изчезни ко пена,
ја мислим да наша је моћна као стена.

И нећемо никад да је продамо.
Аморове стреле сад по нама језде.
Уз љубав можемо по месецу да ходамо,
уз љубав можемо да дохватимо звезде.

А осим Стефана, своје песме
за фестивал послали су и
Немања Николић и Драгана
Стојановић. Представљамо
их у наставку...

1. ДЕВОЈКО МАЛА

Свакога јутра кад се пробудим ја,
негде у својим очима видим само тебе.
Срце ми куца двеста на сат,
јер за мене ти си прави рај.

Да си ту овога тренутка,
била би најлепша безброј пута.
И где год да кренем,
и шта год да радим,
у глави ми је немир прави.

Када тебе нема, моја душа крвари.
У срцу су олује, али само ти у глави.
Девојко мала, где си ти до сада.
Знај да те волим и мислим о нама.

2. НА ТЕБЕ МИСЛИМ

Завела си ме првог дана,
без тебе од тада не могу ја.
На тебе мислим свакога дана,
само желим да си поред мене сада.

Ништа друго ја не тражим,
ништа друго ја не желим.
Само да си крај мене,
јер бескрајно мислим на тебе.

Волео бих сада да си крај мене ти,
да будемо заједно, да будемо срећни ми.
Да ли би ти волела,
када пао бих на колена.
Јер ја те волим бескрајно.

Твоје усне да пољубим,
волео бих ја,
зато што на тебе мислим
сваки божији дан.

Немања Николић, Техничка школа
„Прота Стеван Димитријевић“ III4

1. ВАРНИЦЕ НАШЕ ЉУБАВИ

Приђи ми корак ближе,
Да се деси оно што већ дуго пристиже,
Да нам се усне споје,
И да варнице наше љубави горе.

Приђи ми ближе да осетим те усне меке,
И да ми мисли одлутају тамо далеко негде,
Да осетим како твоје срце лупа,
Јер оно је део мога вечног пута.

Желим да осетим мирис твог парфема,
Да ми остане у сећању још дуго година,
Да се не одвајамо сатима,
Јер то је оно што ме мучи данима.

Без тебе ми дан изгледа као година,
Без тебе ми минут изгледа као сат,
Без тебе ништа није исто,
Јер када си ту све ми је бистро.
Видела сам много лепих очију.
Браон, зелене, плаве.
Али ни једне нису као твоје,
Јер твоје превише сјаје.

2. ТВОЈЕ ОЧИ

Видим у даљини те очи,
Очи које заборавити не могу,
Очи у којима се губим,
Очи због којих лудим.

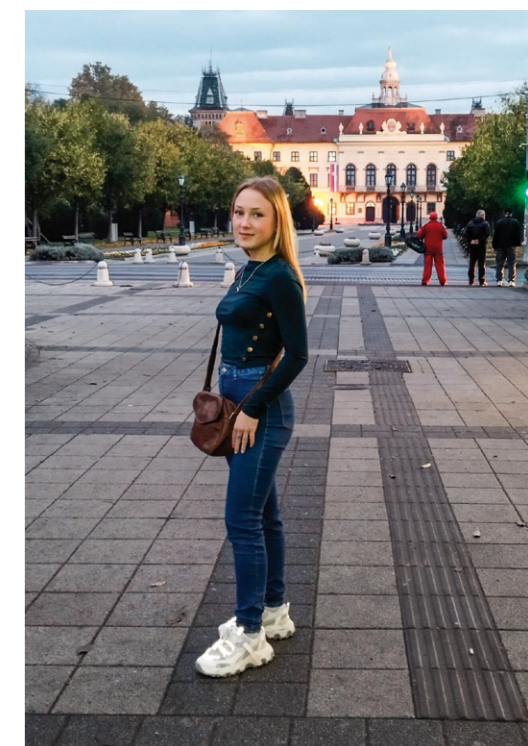
Видела сам много лепих очију.
Браон, зелене, плаве.
Али ни једне нису као твоје,
Јер твоје превише сјаје

Оне ме изводе из беде,
Воде ме далеко негде,
Где само заљубљене особе знају,
Тамо где је лепо као у рају.

Где год да су ја их пратим,
Где год оду ја ћу знати,
Где год идеш очи ће сијати,
Јер су те очи прелепи бисери.

Драгана Стојановић,
Техничка школа
„Прота Стеван
Димитријевић“ III3

Пише: Анастасија Миловановић

Илија Милојевић: Свет кроз мој објектив

не фотографије и влогере. „Волим да фотографишем предмете, поготово ако су окружени неким другим стварима, текстурама и ситницама које ближе дочаравају причу везану за тај предмет. Пажњу ми привлаче и биљке, животиње, звездано небо, а у последње време уживам и у фотографисању људи, портрета“, закључује Илија.

У наставку представљамо неке од његових радова...

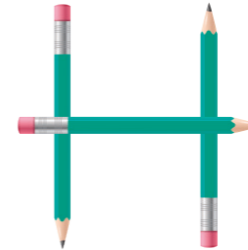

На такмичењу у области уметничке фотографије, које је новембра 2022. године организовала Млекарска школа са домом ученика „Др Обрен Пејић“ у Пироту, ученик из нашег Дома, Илија Милојевић, заузео је трећу позицију. Тема фото-конкурса била је „Храна – дар природе“, а Илији су на свечаности „Дани хлеба и сира“ у Пироту уручене диплома и захвалница, као и поклон пакет организатора. Фотографија нашег ученика, као и радови осталих учесника, приказани су на специјалној изложби у просторијама домаћина – Млекарске школе.

Илија, који је ученик трећег разреда Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић“ у Алексинцу, за наш лист каже да је фотографијом из хобија почео да се бави 2020. године, мада је и пре волео да телефоном забележи неки занимљив тренутак. Професионални фотоапарат купио је годину дана касније, и од тада, каже, почиње његов свет фотографије. „Привукло ме је то што могу кроз фотографију да пренесем људима одређену емоцију и причу о томе шта је на слици, али и сама чињеница да фотографијом могу да замрзнем одређени тренутак и забележим га заувек.“ Каже да инспирацију проналази тако што изађе у шетњу, и уз то уклопи и одређену музику да га уведе у расположење које на слици жели да представи. Такође идеје проналази и на интернету, слушајући разне професионал-

Пише: Марија Стојановић

Од цртања из хобија до магије - Аниме

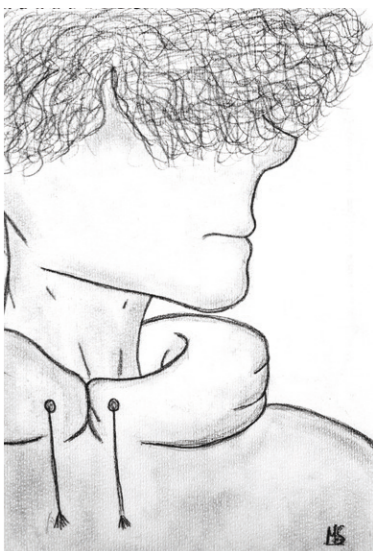
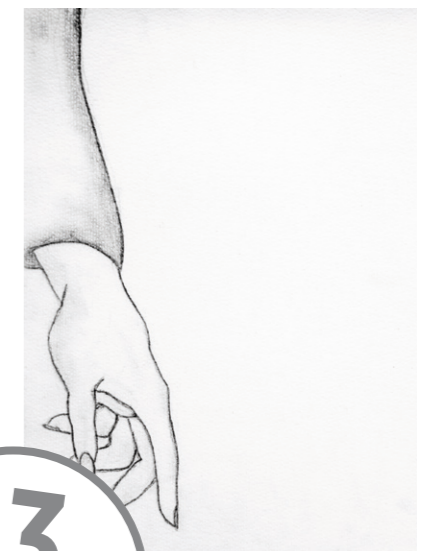
еки би рекли да је аниме цртани филм, али, за мене, аниме је много више од тога. То је стил цртања који се појавио пре више од 50 година. Највећа разлика између аниме и цртаног филма јесте то што аниме има карактеристичну стилизацију ликова и позадине,

што прави велику разлику и доводи до великог квалитета. Аниме се састоји из две фазе – прва фаза је Манга, а друга фаза је анимирани део. Манга је почетни или главни део који подсећа на стрип, и од манге настаје анимирани део где се ове сцене анимирају. Има доста познатих аниме ликова, колико нових, толико и старих, а најпознатије су Наруту, Покемони, Ју-ги-о.

Ја аниме гледам од своје шесте године и до сада сам погледала доста тога. Са цртањем анимеа кренула сам од своје 10. године. Волим да цртам аниме ликове зато што је овај стил нешто посебно и не верујем да ћу га мењати у скорије време.

Иначе, аниме је стил цртане анимације пореклом из Јапана, са карактеристичном стилизацијом ликова и позадине, која га визуелно одваја од других видова анимације. Реч аниме долази од јапанске речи анимесхон засноване на енглеској речи аниматион. Док су неки аниме наслови у потпуности ручно цртани, помоћ рачунара у процесу стварања анимеа је потпуно уобичајена. Приче и ликови су обично измишљени.

А ово су неки од мојих радова...

Пише: Драгана Стојановић

Никола Мутић:

Одрастање уз звук хармонике

Кад заболи душа или срећа заголица, нема бољег исказа него кроз музику, каже станар нашег Дома, Никола Мутић. Овај момак има 15 година и долази из села Вукање код Алексинца. Ученик је првог разреда Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић“ у Алексинцу.

Његов избор инструмента пао је на – хармонику. „Хармонику свирам од другог разреда основне школе – сећам се да је једне вечери рођак хармонику донео код мене, и чим сам је видео знао сам да ће то постати мој хоби. Од тада се од ње не одвајам“, присећа се Никола.

Открива да је хармонику заволео захваљујући својим укућанима. „Откад знам за себе, овај инструмент свирају мој отац и стриц и од малих ногу растем уз звук хармонике, тако да су они ту љубав пренели и на мене“.

Када је реч о жанру, каже да највише воли народну музику и њу најчешће свира. Има искуства са свирањем и пред публиком.

„До сада сам имао два јавна наступа, и оба су била успешна. Највише памтим Сабор хармоникаша у Грабовцу 2021. године, јер сам имао огромну трему, али сам био поносан на себе што сам песму одсвирао без грешке“.

Мутић каже да не узима часове хармонике, већ га свирању учи отац. „Трудим се да слушам пажљиво шта ми прича, а онда следи упорно увежбавање. Најлакше ми је да научим да свирам коло, а најтеже неку песму у којој има текста.“

Да би научио да свира нову песму, потребан му је један сат, и то ради тако што песму нађе на интернету, и онда је слуша више пута. Као и у свему другом, каже, за успех је потребан труд и рад.

„Хармонику свирам 5-6 сати дневно када сам код куће, а док сам у интернату, јако ми недостаје свирање, па је понекад понесем са собом, на радост другова из спаваоне. (смех)“

Никола открива да планира да се свирањем хармонике у будућности бави професионално, као што то годинама раде и његови укућани. Каже да им појачање добро дође.

Пише: Јана Лазућ

Лични угао: Адолесценција и љубав

Док хормони дивљају, адолесценти размишљају о љубави, тугују и плачу ако имају неуспешан однос са вољеном особом, а исто тако интензивно проживљавају усхићеност када им је однос успешан. Дешава се да се пролије „море суза“ уколико наиђу на одбијање девојке или момка, када мисле да ће ту особу читав живот волети. Наравно, временом се осећања мењају, па се самим тим мења и поглед на проживљено. Нажалост, у овом периоду адолесценти немају могућност предвиђања да ће једног дана мислити како су њихови тренутни осећаји „глупи“, јер су преплављени њима. Са друге стране, овај период је драгоцен, јер се млада особа непрекидно суочава са новим дилемама, и колико год јој се то чинило тешко и заморно, из свега тога она учи. Једно је сигурно – љубав је, као осећање, наша инспирација, снага и дар.

Питали смо и станаре нашег Дома – сећају ли се њихове прве љубави и какво је то искуство за њих?

АНКЕТА:

Ненад, 16 година
– Прва љубав за мене није била лепо искуство. Била је то дуга веза у основној школи и завршила се прекидом.

Игор, 15 година
– Још ми се није догодила прва љубав, надам се да ће то бити позитивно искуство

Стефана, 18 година
– Прва права љубав десила ми се у првој години боравка у Дому, и она још траје. То је за мене најлепше искуство, захваљујући њој постала сам одговорнија и испуњенија особа.

ИЗЛЕТ ЗА ПАМЋЕЊЕ:

Ученици Дома „Младост“ посетили Београдски сајам књига

Последњи викенд у октобру 2022. године ученици и запослени у Дому „Младост“ искористили су да традиционално посете 65. Међународни сајам књига у Београду. Након паузе због пандемије коронавируса сви су се ужелели путовања и дружења, те је интересовање међу ученицима за овај једнодневни излет било велико. По доласку у престоницу најпре је организована посета Бео зоо врту и Калемегдану, а након тога и обилазак Сајма књига. Ученици који воле да читају искористили су да понешто од наслова и купе. У повратку група из алексиначког Дома ученика посетила је и етно село „Моравски конаци“.

